

Rozhlasový scénář – Miloslav Malý

Hudební ukázka

...když mi bylo sedm, tak rodiče přemýšleli, jak mě zaměstnat, abych nezlobil, no a vymysleli housle. Tak mě přihlásili do, dneska je to základní umělecká škola, takže do lidové školy umění.

Tímto způsobem se dostal ke své životní lásce, houslím a hudbě, Miloslav Malý – narozený v roce 1957.

No a potom se mi podařilo dostat se do toho školního orchestru, no, a to byl ten hlavní zlom, kdy mě to začalo všechno teprve úplně nejvíc bavit, protože hrát v kolektivu, to je úplně jiný zážitek.

Ovlivněn svou láskou k hudbě si po gymnáziu ve Šternberku podal přihlášku na obor housle do Českých Budějovic.

Byl jsem přijat na pedagogickou fakultu, takže jsem vlastně přeskočil konzervatoř a začal jsem studovat housle na vysoké škole.

Povinnou vojenskou službu se Miloslavovi podařilo splnit v Armádním uměleckém souboru. Díky tomu se dostal do Prahy, a to pak ovlivnilo i celý zbytek jeho života. Jednou, šel na vycházku...

...a vidím ceduli konkurz do Státního souboru písní a tanců. Já vůbec nevěděl, co to je. Já jsem jako folklor nikdy nehrál, tak jsem říkal: no ale je to, je to tady v Praze že, proč bych to nezkusil. Takže jsem tam šel no a podařilo se mi ten konkurz udělat.

Díky členství v souboru mohl procestovat prakticky celou Evropu, včetně západních států. Ale dostal se i do zemí jako Irák nebo Libye. Jeho nejkurióznější zážitek je ze Severní Koreje.

...i když my jsme byli na komunistický režim zvyklí, tak to, co jsme tam viděli nebo zažili, tak to překročilo veškeré naše očekávání nebo fantazii...kde jsme objevili obrovskou bídu, kde na těch rýžových polích tam pracovali, bydleli v chatrčích, a ten rozdíl mezi venkovem a tím Pchjongjangem byl neuvěřitelný.

Odlišnosti mezi městem a venkovem byly výrazné i v kultuře. Ale nikde nechyběla propaganda, i když v odlišných formách.

...takový zážitek mám z divadla v jejich národním, kde jsme hráli jedno představení. A to divadlo mělo kapacitu 2 000 lidí, což bylo úžasné. No a potom nás tam pozvali na jedno jejich představení, které zase bylo výrazem kultu osobnosti, kde na jevišti bylo asi tisíc účinkujících, včetně tanků. Tam jezdily tanky přes jeviště, obrovská show a všechno to byla ta komunistická propaganda. Takže Korea byl velký zážitek nebo spíš šok než zážitek. Obojí.

Mohlo by se zdát, že Miloslav měl v době totality krásný život... nebo to je jen zdání?

No a po sametové revoluci se život v Československu radikálně změnil. Najednou se otevřely hranice. Začaly se dovážet výrobky, které tady nikdy nebyly. Přestaly být fronty na všechno možné zboží...ta možnost té demokracie a té volby, byla tak úžasná že, že to předčilo veškeré záporny, které v té době vlastně ani žádné nebyly.